

at vi ikke kan gaa med til paa dette Omraade at give Slip paa Arbejdsløsheds-kortene eller paa at være med til at administrere denne Fond ved at overlade Administrationen til Flertallet indenfor Arbejdsløshedskasserne. Derfor har vi modsat os, at dette Forslag blev ført videre.

I øvrigt vil jeg gerne takke den højtærede Minister for den Anerkendelse, han ved anden Behandling gav Udvalget. Ogsaa jeg slutter mig til det Haab, der er udtalt af de to foregaaende Talere om, at Lovens Virkninger i Praksis maa vise sig tilfredsstillende.

Brandes: Da Ordføreren for det Parti, jeg tilhører, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne opfordre ogsaa Medlemmer af mit Parti til at stemme for Forslaget, som det nu endeligt foreligger. Ved en Tilfældighed havde jeg ogsaa Ordet ved Behandlingen af den Lov, som dette Forslag gaar ud paa at ændre, da i sin Tid det paagældende Lovforslag var ved at strande, og jeg anbefalede da meget ivrigt den højtærede Indenrigsminister at forsøge at komme til en Ordning, idet jeg syntes, det var ganske nødvendigt, at man ved en social Lovgivning af saa vidtrækkende Betydning naaede til Enighed ikke mindst med Arbejderpartiet, saaledes som det er repræsenteret her paa Rigsdagen. Nu er denne Enighed opnaaet ogsaa om dette Lovforslag, og skønt den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti fandt det rigtigt at fremsætte her i Salen saadanne Ønsker, som han ikke havde faaet tilfredsstillet i Udvalget, maa man dog gaa ud fra, at naar han nu opfordrer sine Partifæller til enstemmigt at tiltræde Lovforslaget, mener Arbejderne i Virkeligheden deres nærmeste Krav fuldbyrdet igennem dette.

Om en Ordning som denne vil kunne holde i en længere Aarrække, derom kan man nære mere eller mindre Tvivl, efter som ens Naturel er til, men selv om Ordningen ikke kan blive vedvarende over et langt Tidsrum, er det af stor Betydning ikke mindst under Hensyn til, at Arbejdsløsheden grasserer saa stærkt her i Landet, at dette Lovforslag gennemføres. Jeg har det Indtryk, at man i Udvalget under Formandens meget heldige Ledelse er kommet hinanden saa nær, som det paa nogen Maade var muligt; jeg har ikke Indtrykket af, at det er sket under den højtærede Indenrigsministers Ledelse, men naar det blot finder Sted, kan man jo sige, det er ligegyldigt, fra hvem den egentlige Myn-dighed kommer. Imidlertid, den højtærede

Indenrigsminister tiltræder jo Forslaget, og dermed er altsaa givet, at det ogsaa i det høje Folketing, efter at alle Partier nu er blevet enige om det her, vil kunne gennemføres hurtigt og i den samme Skikkelse, som det her vedtages i. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) har fremsat en Række Udtalelser, der af ham selv betegnedes som Hjertesuk, som det lettede ham at faa afleveret ved denne Lejlighed, og det kan jeg i og for sig vel forstaa, men da der i det ærede Medlems Udtalelser ikke paa nogen Maade laa nogen Afstandtagen fra Bestemmelserne, saaledes som de nu er formet i Lovforslaget, tør jeg maaske deri se en Tilkendegivelse ogsaa fra Socialdemokratiets Side af, at man til syvende og sidst er tilfreds med det Resultat, der her er naaet. Alle ærede Medlemmer, som erindrer de Vanskeligheder, der knyttede sig til Forhandlingerne om Loven af December 1921, og navnlig erindrer det Besvær, som den Overenskomst, vi naaede til, voldte, samt den Resignation, som denne Overenskomst paalagde til forskellig Side, alle, der har en klar Erindring derom, kan i og for sig ikke undres over, at der ved denne Lovs Udførelse i Praksis har vist sig Vanskeligheder paa forskellig Vis. Jeg vil imidlertid hævde, at disse Vanskeligheder i Tiden fra December 1921 og indtil dette Øjeblik er blevet overvundet paa en Maade, som til alle Sider har været forsvarlig og ubetinget har afgivet Bevis for Brugbarheden af den Lovgivning, som den Gang blev tilvejebragt. Men paa den anden Side var det rimeligt at benytte den Lejlighed, som er givet ved Fremsættelsen af det Lovforslag, der her foreligger til tredje Behandling, til paa forskellige Punkter at naa til en Afløsning af Bestemmelser, som ikke til nogen Side vakte Tilfredshed ved Gennemførelsen af Loven af 1921. De Ønsker derom, der fremkom fra forskellig Side ved Lovforslagets første Behandling, og som Udvalgets Medlemmer af de forskellige Partier har fremført overfor mig under Forhandlingen i Udvalget, har jeg derfor ogsaa kunnet yde min fulde Tilslutning, idet jeg dog naturligvis bestemt maatte fastholde Kravet om, at den nye Lov blev paa den Bane til Løsning af hele dette Spørgsmaal, som man var slaaet ind paa ved Loven af December 1921. Jeg nærede i og for sig heller ikke nogen som helst Frygt for, at de Ønsker, som fra forskellig Side fremkom om Fjernelse af Af-